

ת"פ 6997/06/18 - מדינת ישראל נגד כסאב מטר

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 6997-06-18 מדינת ישראל נ' מטר(עציר)

לפני כבוד השופט דניאל פיש

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים כסאב מטר (עציר)

גזר דין

1. הנאשם- כסאב מטר, הורשע בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית בלבד- עבירה לפי סעיף 7 (א) + (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 ועבירת איומים- עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1973.

2. בהתאם לכתב האישום, הנאשם מתגורר בדירה הממוקמת בקומה השנייה של בית מגורים באעבלין (להלן: "הדירה"). ביום 23.5.18 החזיק הנאשם בדירה, על הרצפה סמוך לחדר השירותים, סם מסוכן מסוג הרואין במשקל של 62.85 גרם נטו בתוך שקית, וכן החזיק בנפרד על הרצפה בסמוך לחדר השירותים סם מסוכן מסוג הרואין במשקל כולל של 2.41 גרם נטו בתוך ניילון נצמד וכל זאת שלא לצריכתו העצמית וללא רישיון מאת המנהל. בנוסף, החזיק הנאשם בסלון הבית 5 משקלים דיגיטליים. במעמד חיפוש שבוצע בדירה, ביום 23.5.18, הנאשם איים על השוטר בויס לוי שלקח חלק בחיפוש, בכך שאמר לו שהוא ישב במאסר אבל כאשר ישתחרר עוד יפגוש אותו ושאעבלין קרובה לקריית אתא.

טיעוני המאשימה לעונש

3. נטען כי הנאשם, כבן 57, עצור בתיק זה מיום 23.5.18 ועד לתום ההליכים. נטען כי לאור כפירתו בכתב האישום התנהל הליך הוכחות והעידו 17 עדי תביעה והנאשם. נטען שלנאשם עבר פלילי הכולל 18 רישומים פליליים קודמים בגין עבירות אלימות וסמים בין היתר והוא ריצה בעבר מספר תקופות מאסר. בנוסף, לחובת הנאשם 10 הרשעות תעבורה. נטען כי הרואין הוכר והוגדר כאחד הסמים הקשים וכי הנאשם החזיק בכמות שהיא למעלה מפי 216 מהכמות המוגדרת בחוק לצריכה עצמית. עוד צוין כי הנאשם החזיק את הסמים בשתי אריזות נפרדות, שונות בגודלן ובביתו נמצאו גם חמישה משקלים, חומרי אריזה וסכום כסף מזומן גדול המצביעים כולם על היקפה המשמעותי של העבירה בה הורשע. נטען שהעובדה שהעבירות בוצעו בבית הנאשם בלב שכונת מגורים, מלמדת על הפוטנציאל הנזק הרב שגלום בעבירה. נטען שנגע הסמים, חומרתו,

נזקיו, תוצאות הלואי והפגיעה החמורה בחברה, מחייבים שיינתן משקל של ממש לשיקולי ההרתעה, הגמול והמניע, בייחוד בעניינו של הנאשם שעונשי מאסר קודמים לא מנעו ממנו לשוב ולבצע עבירות. צוין כי הנאשם אף איים על שוטר, דבר המהווה משנה חומרה.

4. לטענת המאשימה, הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה הם בריאות הציבור, שלום הציבור והזכות לחיים וחירות. נטען כי מתחם הענישה הוא בין 3 ל-5 שנות מאסר, מאסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון נהיגה למספר שנים. נטען כי נוכח עברו הפלילי של הנאשם וכיוון שלא נטל אחריות על מעשיו, יש להשית עליו ענישה ברף הגבוה של המתחם. נטען שבנסיבות המקרה יש לתת דגש לשיקולי הגמול וההרתעה בקביעת העונש ולדחות מפני אינטרס ציבורי זה, את נסיבות חייו של הנאשם, קשות ככל שהן. המאשימה הפנתה לפסיקה בהקשר זה. נטען שיש בחומרת העבירות והיקפן כדי להצדיק השתת ענישה משמעותית, באופן של מאסר ממושך מאחורי סורג ובריח.

5. המאשימה הפנתה לפסיקה המשקפת את מדיניות הענישה דלקמן:

ת"פ 47757-02-18 מדינת ישראל נ' עמאש (28.6.18) - נאשם הורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית על סמך הודאתו, בכך שהחזיק הרואין וקוקאין מחלוקים לאריזות, במשקל כולל של 69 ג' הרואין ולמעלה מ-4 ג' קוקאין. בעברו היו 3 הרשעות בגין עבירות רכוש ואלימות. נקבע שמתחם העונש ההולם הוא 3-5 שנות מאסר והושתו 40 חודשי מאסר בפועל. ערעור לבית המשפט העליון נמחק.

ע"פ 8820/14 זוהר שחר נ' מדינת ישראל (17.5.2015) - נקבע מתחם של 3-5 שנות מאסר בגין החזקת 112 ג' קוקאין ו-4 ג' חשיש. הנאשם הודה, היה בעל עבר פלילי ותסקיר חיובי. הנאשם נדון ל-3 שנות מאסר ובית המשפט העליון אישר את העונש.

ע"פ 9910/17 אלבטינה גריפולינה נ' מדינת ישראל (3.5.18) - נקבע מתחם ענישה של 2-4 שנות מאסר בגין מקרה חמור פחות של החזקת 40 ג' הרואין ו-54 ג' חשיש. דובר בנאשמת בעלת עבר נקי שנדונה לשנתיים מאסר בפועל. גזר הדין אושר בבית המשפט העליון.

באשר לפסילת רישיון הנהיגה נטען שבהתאם לסעיף 37א (א) לפקודת הסמים יש להורות על פסילת רישיונו של הנאשם וכי אין בהכרח צורך בקשר ישיר בין העבירה לבין הרכב או הנהיגה. המאשימה הפנתה בהקשר זה לע"פ 28213-12-15 מדינת ישראל נ' צציאשווילי (17.1.16) - שם הוחלט על פסילת רישיונו של הנאשם לתקופה של 12 חודשים. בנוסף, התבקש בהתאם לסעיף 36א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 להכריז על הנאשם סוחר סמים ולהורות כי סכום כסף מזומן בסך 15,120 ₪ שנתפס בביתו יחולט לטובת אוצר המדינה היות והושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצועה ואף שימש לביצוע העבירה (ע"פ 7475/95 בן שטרית וע"פ 2163/17 גברילוב). בנוסף, התבקש להורות על השמדת הסמים שנתפסו.

6. בדיון שהתקיים בנוכחות הצדדים ביום 30.10.19 הגישה ב"כ המאשימה רישום פלילי ותעבורתי של

עמוד 2

הנאשם. ב"כ הנאשם הגיש חומר רפואי המתייחס למצבם הרפואי של הורי הנאשם. עוד הוסיפה ב"כ המאשימה, שהעבירות מהוות אירוע אחד. באשר לפסילת רישיון הנהיגה נטען כי נקודת ההנחה היא שמי שהורשע בעבירות אלו יכול לסכן את הציבור בנהיגתו, במידה וינהג תחת השפעת סמים. נטען כי במקרה דנן- היקף העבירה, עברו של הנאשם והעובדה שהוא מעיד על עצמו כמכור לסמים עשרות שנים, מצדיקים פסילתו לתקופת המקסימום. צוין שעבירת הסמים האחרונה של הנאשם היא משנת 2014. עוד צוין שהנאשם הודה שהוא משתמש בסוגי סמים שונים וביניהם סמים קשים. התבקש להשית עונש ברף העליון בשים לב לעברו הפלילי של הנאשם ולכך שלא נטל אחריות, לא הודה במעשיו ולא הביע חרטה. צוין שיש להרחיקו מהציבור לתקופה ההולמת המירבית.

טיעוני ב"כ הנאשם לעניין העונש

7. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם לא התנער אלא הודה במשטרה שהסם שלו ושמדובר בשימוש עצמי. נטען שהנאשם ער לזמן השיפוטי אך במקרה זה בית המשפט קיבל את הטענה לפיה החיפוש לא היה חוקי, כאשר בנסיבות אחרות, בית המשפט היה פוסל את הראייה ומורה על זיכוי. נטען שבמסגרת תיק המעצר נעשה ניסיון למצוא לו חלופה מוסדית אך צוין שהוא לא בשל. נטען שצוין במשטרה שהנאשם צורך סמים והוא היה רדום כל העת בחקירה. נטען שאין להקל ראש בעבירות אך הנאשם קרוב לגיל 60, מחצית מחייו שקוע בסמים ומבקש להתחשב בנתוניו האישיים ולגזור דינו במידת הרחמים. ב"כ הנאשם התייחס לפסיקה שהציגה המאשימה והגיש פסיקה מטעמו-

תפ 46497-09-16 מדינת ישראל נ' בילל דכה (26.2.17)- שם נאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית (980 ג' קוקאין) ונדון ל-30 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

ת"פ 13333-12-11 מדינת ישראל נ' דניאל דניאלי (23.10.12)- נאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של החזקה ושימוש בסם שלא לצריכה עצמית, שיבוש מהלכי משפט והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. הנאשם החזיק 992 טבליות של סם מסוכן מסוג MDMA וחשיש במשקל 92.87 ג' ו-500 ריבועי נייר של סם מסוכן מסוג LSD. הנאשם נדון ל-22 חודשי מאסר בפועל מתוך מתחם של 12-36 חושי מאסר. יובהר כי דובר שם בנאשם הסובל מתסמונת פוסט טראומטית שמקורה בשירותו הצבאי.

ת"פ 47344-10-15 מדינת ישראל נ' סרחאן (7.4.16)- שם נאשם הודה במסגרת הסדר חלקי בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא כדין ושלא לצריכה עצמית ועבירה של כלים. הנאשם החזיק בכמות כוללת של הרואין של 281.39 ג' וחשיש בכמות של 0.54 ג'. נקבע מתחם ענישה של 2-4 חודשי מאסר והנאשם נדון ל-30 חודשי מאסר. יצוין כי הנאשם היה ללא עבר פלילי, כבן 22 והודה בתחילת ההליך.

ת"פ 19468-03-18 מדינת ישראל נ' יפרח (18.12.18)- שם נאשם הורשע בשורה של עבירות המנויות בפקודת הסמים- שלוש עבירות של סחר בסם מסוכן ושלוש עבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה

עצמית ונדון ל-24 חודשי מאסר.

ת"פ 26792-04-16 מדינת ישראל נ' קסוס (20.8.17) - שם נאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות חלקי בביצוע עבירות של אחזקת סם מסוכן שלא כדין שלא לצריכה עצמית ואחזקת סם מסוכן שלא כדין לצריכה עצמית. הנאשם נדון ל-42 חודשי מאסר בפועל.

8. נטען כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין 20-30 חודשי מאסר נוכח מספר נימוקים. נטען שהנאשם הודה במשטרה ושיתף פעולה עם השוטרים, נטען שגילו המבוגר, התקופה הארוכה בה הוא שוהה במעצר. עוד נטען כי עברו הפלילי הוא תולדה של התמכרותו לסמים. באשר לעבירת האיומים נטען כי הנאשם היה חבול ומדמם והנסיבות היו קשות ומלחיצות עבורו. באשר לטענת החילוט נטען כי יש להורות על חילוט חלקי היות ויש ספק מסוים בדבר מקורו של הכסף. באשר להכרזה על הנאשם כסוחר סמים נטען כי הנאשם מעולם לא הורשע בסחר בסמים וכי יש לשמור לו על המוטיבציה ולהימנע מהכרזתו כסוחר סמים. באשר לפסילת רישיון הנהיגה נטען שמדובר בדרישה מיותרת שכן אין לנאשם רישיון נהיגה, העבירה לא בוצעה תוך כדי נהיגה ואין קשר לנהיגה או לרכב, כאשר הסמים נתפסו בביתו. נטען כי הנאשם כיום נקי מסמים ונראה שינוי משמעותי. נטען למתחם של 20-36 (בניגוד למה שנטען תחילה ד.פ) חודשי מאסר והטלת עונש ברף התחתון של המתחם או באמצעי, על מנת שהנאשם יוכל להיות לצד הוריו שסובלים ממחלות קשות. צוין כי אביו של הנאשם הוא איש משטרה לשעבר.

9. ב"כ המאשימה ציינה לעניין ההכרזה על הנאשם כסוחר סמים שהנאשם לא הודה במשטרה ולא הובאו נסיבות משמעותיות, כאשר יש לכך סעיף מוגדר בחוק. באשר לפסילה נטען שאין צורך בהוכחת קשר בין שימוש ברכב לעבירה. באשר להיות הנאשם נקי מסמים נטען כי למראית עין הנאשם נראה שונה מחקירותיו במשטרה אך לא הובאו ראיות לתימוכין בטענה.

10. הנאשם טען כי הוא מבקש הזדמנות נוספת, על מנת לסייע להוריו החולים. עוד טען שאינו סוחר סמים אלא משתמש ומבקש להיגמל משימוש בסמים.

דין והכרעה

11. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה במקרה דנן הם בריאות הציבור, שלום הציבור והצורך להגן עליו מפני ביצוע עבירות.

לנאשם עבר פלילי בעבירות של איומים (מספר הרשעות), החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית (מספר הרשעות), תקיפה סתם- בן זוג, תיווך בעסקי סמים מסוכנים, חבלה שהעברייני מזוין, נשיאת סכין למטרה לא כשרה, תקיפת שוטר כשהתוקף מזוין בנשק חם/קר, הפרעת שוטר במילוי תפקידו, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, משחקים אסורים, העלבת עובד ציבור ותקיפת שוטר במילוי תפקידו. בגין עבירות אלו ריצה הנאשם

מספר תקופות של מאסר בפועל. עוד הוגש רישום פלילי תעבורתי של הנאשם, ממנו עולה כי בעברו כעשר הרשעות תעבורה. יוער, כי עונשי המאסר שריצה הנאשם בעברו, לא מנעו ממנו לשוב ולבצע עבירות.

במקרה דנן, קדם תכנון לביצוע העבירה- הנאשם הצטייד בכמות גדולה של סמים אותם רכש, וכן במספר משקלים וחומרי אריזה; הנאשם היה האחראי הבלעדי לביצוע העבירה ויכול היה להפסיקה בכל שלב; הנזק שצפוי היה להיגרם כתוצאה ממכירת הסמים רב והשפעתו חלה על הציבור הרחב; הנאשם יכול היה להימנע מביצוע העבירה ולהבין את הפסול במעשיו.

יש לראות את העבירות כאירוע אחד מתמשך בגינו יש לקבוע מתחם אחד ולגזור על הנאשם עונש כולל. מתחם הענישה במקרה דנן הוא בין 3-5 שנות מאסר בפועל. מידת הפגיעה במקרה דנן היתה בינונית כאשר לא הוכח שבוצע סחר בפועל, אם כי נמצאה בבית הנאשם כמות גדולה של סם מסוכן ואביזרים נלווים.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה הרי שלנאשם עבר פלילי משמעותי שלא הרתיע אותו להמשיך להסתבך בפלילים; הנאשם לא נטל אחריות אמיתית על מעשיו ולא הביע חרטה אלא רק ציין שהוא מבקש הזדמנות נוספת על מנת לסייע להוריו החולים. עוד יצוין כי הנאשם מכור לסמים מזה שנים רבות.

12. לאור כל האמור לעיל אני מכריז על הנאשם סוחר סמים ומטיל עליו את העונשים הבאים כדלקמן:

א. 4 שנות מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 23.5.18 ועד היום.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים ממועד שחרורו והתנאי יופעל במידה והנאשם יורשע בעבירה על פי פקודת הסמים המסוכנים שאינה שימוש בסם מסוכן או החזקתו לצורך צריכה עצמית.

ג. סכום הכסף שנתפס בבית הנאשם בסך ₪ 15,120 יחולט לטובת אוצר המדינה בהתאם לסעיף 36א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973. לאור חילוט סכום הכסף שנתפס, לא מצאתי לנכון להטיל קנס נוסף על הנאשם.

ד. הסמים שנתפסו בבית הנאשם יושמדו.

ה. לא מצאתי לנכון להורות על פסילת רישיון הנהיגה של הנאשם בנסיבות.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ה' כסלו תש"פ, 03 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.